Τίτλος: ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΕΔΩΝ IgG ΚΑΙ ΛΟΙΜΩΔΕΙΣ ΕΠΙΠΛΟΚΕΣ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΟΞΕΙΑ ΛΕΜΦΟΒΛΑΣΤΙΚΗ ΛΕΥΧΑΙΜΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Β.Τσινόπουλος[1], Α.Ζαμπογιάννης[1], Μ.Αμπατζίδου[1], Κ.Αντωνιάδη[1], Β.Τζότζολα[1], Κ.Μπούνταλη[1], Σ.Παπαργύρη[1], Γ.Πουλτσάκη[1], Ε.Μερέτη[1], Δ.Μπακλέζου[1], Ζ.Μαυρογεώργη[1], Μ.Τζανουδάκη[2], Β.Παπαδάκης[1]

1. Τμήμα Αιματολογίας-Ογκολογίας(Τ.Α.Ο.) Γ.Ν.Π. «Η Αγία Σοφία»-Ογκολογικό Νοσοκομείο Παίδων Μαριάννα Β. Βαρδινογιάννη-ΕΛΠΙΔΑ

2. Τμήμα Ανοσολογίας-Ιστοσυμβατότητας, Γ.Ν.Π. «Η Αγία Σοφία»

Εισαγωγή: Η οξεία λεμφοβλαστική λευχαιμία (ΟΛΛ) συνοδεύεται από σημαντική ανοσοκαταστολή. Η υπογαμμασφαιριναιμία (IgG<400mg/dL) αποτελεί συχνό εύρημα κατά τη χημειοθεραπεία και ενδέχεται να συμβάλλει στην αυξημένη επίπτωση λοιμώξεων. Σκοπός της μελέτης είναι η περιγραφή της διακύμανσης των επιπέδων IgG κατά τη θεραπεία και η καταγραφή των λοιμώξεων που εμφανίζονται κατά τη διάρκεια αυτή.

Μέθοδοι: Πρόκειται για αναδρομική περιγραφική μελέτη

Υλικό: Παιδιά με ΟΛΛ κατά το διάστημα 01/2024-05/2026.

Αποτελέσματα: Στη μελέτη συμπεριλήφθηκαν συνολικά 23 παιδιά με ΟΛΛ, με ΔΗ κατά τη διάγνωση 3,5 έτη [(0,2-15,9), (56% κορίτσια)]. Από αυτά, 8/23 ταξινομήθηκαν ως υψηλού κινδύνου (HR) και 15/23 ως ενδιαμέσου κινδύνου (IR). Η ΔΤ IgG στη διάγνωση ήταν 682 mg/dL. Υπογαμμασφαιριναιμία παρατηρήθηκε στο 73,9% των ασθενών σε τουλάχιστον μία χρονική στιγμή κατά τη θεραπεία, ενώ το 52,1% παρουσίασε σημαντική πτώση των επιπέδων IgG σε σχέση με την τιμή στη διάγνωση. Το 50% των HR ασθενών παρουσίασαν σημαντική υπογαμμασφαιριναιμία και επαναλαμβανόμενες λοιμώξεις, ενώ μόλις στο 26,6% των IR ασθενών παρατηρήθηκε κάτι αντίστοιχο. Ανοσοθεραπεία έλαβαν 6 ασθενείς εκ των οποίων 4 blinatumomab και 2 rituximab, με όλους να παρουσιάσουν χαμηλές τιμές IgG, ιδιαίτερα μετά τη χορήγησή τους. Η συχνότητα και η βαρύτητα της υπογαμμασφαιριναιμίας παρουσίασαν διακύμανση μεταξύ των διαφορετικών φάσεων της θεραπείας, με τις φάσεις εδραίωσης κα επανεφόδου να χαρακτηρίζονται από τα χαμηλότερα επίπεδα IgG. Κατά τη φάση της συντήρησης παρατηρήθηκε σταδιακή ανάκαμψη της IgG στο 43,4% των ασθενών, ενώ παραμονή χαμηλών επιπέδων της IgG παρατηρήθηκε στο 17,3%. Κατά τη διάρκεια της θεραπείας, 95,6% των ασθενών εμφάνισαν τουλάχιστον ένα επεισόδιο λοίμωξης, με διάμεσο αριθμό 5 επεισοδίων ανά ασθενή. Το σύνολο των ασθενών εμφάνισε τουλάχιστον ένα επεισόδιο εμπύρετης ουδετεροπενίας. Οι συχνότερες λοιμώξεις ήταν η λοίμωξη ανώτερου αναπνευστικού (56,5%), η μικροβιαιμία (47,8%) και η στοματίτιδα (43,4%), ενώ μικροβιολογικά τεκμηριωμένη λοίμωξη καταγράφηκε στο 30,4%. Ασθενείς με σοβαρές λοιμώξεις παρουσίασαν

συχνότερα υπογαμμασφαιριναιμία συγκριτικά με τους υπόλοιπος ασθενείς. Ενδοφλέβια ανοσοσφαιρίνη χορηγήθηκε σε 11 ασθενείς.

Συμπεράσματα: Στην παρούσα μελέτη, τα επίπεδα IgG παρουσίασαν σημαντική διακύμανση κατά τη θεραπεία, με την υπογαμμασφαιριναιμία να εμφανίζεται συχνότερα κατά τις φάσεις εδραίωσης και επανεφόδου συ σχετιζόμενη με αυξημένη επίπτωση σοβαρών λοιμώξεων.

